

Evelien Mathissen blinkt uit als Wesjwieëf

Klucht Vondel duurt te lang

Van onze correspondent
MATHEU BEMELMANS

SCHINVELD – Het publiek een spiegel voorhouden. Dat is wat toneelvereniging Vondel in **Schinveld** wilde met de klucht 'Het Wesjwieëf', die de afgelopen weken vier keer werd opgevoerd. De personages en situaties waren – hoewel flink aangedikt – uit het leven gegrepen. Of het publiek de hint begrepen heeft, blijft natuurlijk de vraag.

Onbetwiste roddelkampioen is mevrouw Diederer. Hoewel ze een etage lager woont, ontgaat haar niets van de **gebeurtenissen** op de bovenverdieping. Vondel had dit prachtig opgelost door midden op het toneel een trapenhuis te situeren, dat voor heel wat leuke op-en-neer-loop-scenes zorgde.

De bemoeizieke mevrouw Diederer werd op een zeer tot de verbeelding sprekende wijze neergezet door Evelien Mathissen. De rol van Wesjwieëf leek

dan dat ze echt een personage waren.

Bovendien bedienden zij zich veel te veel van overdreven gebaren en stemverheffingen. Het toneelspelen lag er allemaal een beetje te dik op. Ben Veltrop en Sjr Dohmen hadden af en toe de neiging om de clown uit te hangen. De zaal schaterde het uit, maar deze fratsen pasten absoluut niet bij hun rollen (huisbaas en gepensioneerde belastingambtenaar).

Lengte

Een ander minpunt was de lengte van het stuk. De voorstelling duurde (weer) veel te lang. Het op zich leuke verhaal werd hierdoor op een gegeven moment erg langdradig. Een groot deel van de tekst had geschrapt kunnen worden en dit zou de levendigheid van het stuk zeker ten goede zijn gekomen.

Vondel is een niet meer weg te denken onderdeel van het culturele leven in **Schinveld**. De publieke belangstelling blijft groeien, hopelijk groeien de acteerprestaties mee.

recensie

De toeschouwers amuseerden zich in ieder geval wel.

De klucht speelt zich af op de bovenste etage van een flatgebouw. De bühne stelt de overloop voor en we zien een aantal deuren, waarachter verschillende personen wonen; ieder met zijn eigen problemen en eigenaardigheden. Als enkele bewoners, tegen de voorschriften in, een deel van hun appartement onderverhuren, zijn fikse burenrucies het gevolg.

haar op het lijf geschreven. Tot groot plezier van de zaal was haar vlotte babbel doorspekt met oude dialectuitdrukkingen.

Personage

Evelien Mathissen stak en dat mag ook eens gezegd worden met kop en schouders boven haar medespelers uit. Ze was ten voeten uit een bemoeizieke buurvrouw. De andere spelers deden het niet slecht, maar speelden toch veel meer een rol,